

[Kalnæs]

tisk vente sig alt og ikke kun rationelle reaktioner, som man jo kunne forudsige, men også reaktioner, som man ikke kan forudsige.

Lovforslaget om etablering og benyttelse af en olierørledning kan vi i det væsentlige tilslutte os. Vi synes, det er godt, at der er en tilslutningspligt, men forstår ikke, hvorfor der ikke er pligt til, at al olie og kondensat skal transporteres i ledningen og føres til Danmark, for det var det, der ville give os forsyningsikkerhed.

Det er muligt, at økonomisterne kan forklare mig, om økonomien ved transport i ledningen med de betalingsbetingelser, der er foreslået, er så god, at al olie vil blive transporteret hertil under alle omstændigheder, også selv om den skal til Rotterdam f.eks. Men selv om nu det var tilfældet, hvad sker der så i en krisesituation? Det kan meget nemt forrykke det økonomiske grundlag, og så gælder det jo ikke mere alligevel.

I forslaget til ny norsk olielov er det simpelt hen regeringen, der bestemmer, hvor olie skal landes; det fastslås simpelt hen, at der skal leveres olie til nationalt behov. Endelig indeholder lovforslaget en helt speciel behandling af krisesituationer. Det synes jeg egentlig også vi burde have med i disse lovforslag.

Dette leder hen til lovforslaget om køberet, og dér ville det logiske vel være, at samfundet havde køberet til 100 pct. Det er ret fantastisk, at vi i en situation, hvor der udvindes olie i den danske del af Nordsøen, faktisk ikke kan få olie nok her, fordi selskaberne i den situation kan sælge olien et andet sted, hvor de kan få en højere pris for den. Det betyder altså, at selskabernes profithensyn i vidt omfang stadig væk vil veje tungere end samfundshensyn. Vi synes ikke, det er rimeligt, og i det mindste må man i loven om køberetten behandle krisesituationen specielt, sådan som man altså også gør i det norske forslag til olielov.

I lovforslaget om køberet står der også noget om en rimelig markedspris. Vi vil gerne diskutere, hvordan den fastsættes. Hvordan svarer bestemmelserne herom til det, som findes i Norge, hvor man har et normprissystem?

Man taler om et olienævn, der skal behandle leveringsvilkår, herunder også pris, og et par af medlemmerne skal have særligt

kendskab til oliehandel. Vi synes også, det er væsentligt, at medlemmerne af olienævnet er uafhængige af materielle interesser i oliehandel, altså f.eks. ikke har aktier i oliefirmaer.

Der er altså ting, vi synes skal rettes i alle de tre lovforslag, som er til behandling her, men sammenfattende vil jeg gerne sige, at SF vil gå meget aktivt ind i udvalgsarbejdet med disse tre lovforslag. Vi anser det for meget vigtigt, at der vedtages love om Nordsøens olie- og gasressourcer, og at det sker i denne folketingssamling. Vores grundholdning til lovgivningen er positiv, men vi vil arbejde for, at de tre lovforslag bliver strammet betydeligt op, inden de bliver vedtaget.

Lone Dybkjær (RV):

På mange måder er diskussionen om Nordsøen blevet gjort til en moralsk diskussion: en aftale er en aftale, siger man, og staten må ikke bryde sine aftaler. Inden jeg kommenterer dette, som faktisk er et meget vigtigt spørgsmål, vil jeg dog gerne understrege, hvad hele baggrunden for denne diskussion er, nemlig Danmarks uhyre sårbare energisituation.

Der findes selvfølgelig lande, der er dårligere stillet, end vi er, men det er nu ikke nogen stor hjælp – måske til nogen trøst – at vi er flere, der har det samme problem. Der er selvfølgelig ikke blot én, men flere måder at lamme det danske samfund på, men stop for energiforsyningen udefra er nu en af de mest effektive.

Hvordan kan vi så ændre på den situation? Ja, vi kan spare, udnytte den forhåndenværende energi rationelt, sprede importen på flere lande, benytte flere energikilder osv., men den afgørende forbedring i vores forsyningsikkerhed indtræffer først, hvis vi kan placere noget eller en væsentlig del af vores energiforbrug på egne energikilder. Derfor er vedvarende energikilder og altså også energiresourcer i Nordsøen af helt fundamental betydning. Hvor meget er der i Nordsøen, og hvordan kan det indpasses i vores energiforsyning?

Efterforskning, udvindingstakt og ilandføring i Danmark af den fundne energi bliver derfor hovedpunkterne i vore krav til koncessionslovgivningen. Hvis ikke der sker en efterforskning, ved vi ikke, hvad der er, og den afklaring kan først opnås ved boring.